وبینار کمیته آب انجمن پیرامون موضوع بند (ه) تبصره ۸ لایحه بودجه ۱۴۰۱ برگزار شد؛

افزایش عوارض برداشت از چاه‌ها؛ نقدها و چالش‌ها

مریم حسنی سعدی، دبیر کمیته آب

انجمن پسته ایران وبینار آب با موضوع «بررسی افزایش عوارض برداشت آب چاه‌های کشاورزی موضوع بند (ه) تبصره ۸ لایحه بودجه ۱۴۰۱» را روز شنبه ۱۱ دی ۱۴۰۰ برگزار کرد. در این هم‌اندیشی مجازی، ذبیح‌اله اعظمی دبیر دوم کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی، ابوذر فداکار مدیر حقوقی وزارت جهاد کشاورزی، احمدرضا رضازاده عضو کارگروه آب نظام صنفی کشور و رضا سرافرازی مدیرکل امور آب وزارت جهاد کشاورزی به‌عنوان پنلیست حضور داشتند.

ذبیح‌الله اعظمی ساردویی
نماینده یازدهم کرمان (جیرفت، عنبرآباد)، دبیردوم کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی

احمدرضا رضازاده
رئیس هیئت مدیره اتحادیه کشاورزان استان خراسان و عضو کارگروه آب نظام صنفی کشور

رضا سرافرازی
مدیر کل امور آب وزارت جهاد کشاورزی

ابوذر فداکار
مدیرکل حقوقی وزارت جهاد کشاورزی

سابقه دریافت عوارض برداشت آب

در ابتدای این نشست، مریم حسنی سعدی دبیر کمیته آب انجمن پسته ایران، سابقه دریافت عوارض برداشت آب از چاه‌های کشاورزی و بازگشت دوباره آن در قانون بودجه و نقدهای وارده بر آن را تبیین کرد.

نگاه مجلس به موضوع

در ادامه نشست، دبیر دوم کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی به وضعیت حال حاضر لایحه بودجه در کمیسیون‌های مجلس اشاره کرد و گفت: «هفته پیش این بند بودجه در کمیسیون آب و کشاورزی و منابع طبیعی بررسی شد و مورد اعتراض اعضا واقع نشد. اعضای کمیسیون در مورد صرف درآمد حاصله از عوارض در راستای سدسازی و آبخیزداری موافق بودند و تنها در مورد صرف درآمد برای طرح نکاشت و جبران خسارت ناشی از خشکسالی بحث‌هایی صورت گرفت.» وی افزود: «در حال حاضر لایحه از کمیسیون آب وکشاورزی و منابع طبیعی مجلس خارج شده و به کمیسیون تلفیق رفته‌است.»

اعظمی در رابطه با مهلت اعمال نظر و انتقادات پیرامون این بند از لایحهٔ بودجه عنوان کرد: «با توجه به اینکه لایحه به کمیسیون تلفیق رفته‌است، ایشان می‌تواند مواردی را که در این نشست مطرح شده را به سه نفر از اعضای کمیسیون آب و کشاورزی که در کمیسیون تلفیق حضور دارند انتقال دهد.» و همچنین افزود: «بعد از اینکه بودجه در کمیسیون تلفیق بررسی شد و بهمن ماه به صحن علنی مجلس آمد، باز هم این فرصت وجود دارد تا با در اختیار داشتن این انتقادات و ایرادات بتوان در آنجا نیز این موارد را مطرح کرد.»

دبیر دوم کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی نیز دریافت عوارض را فشار مضاعفی برای چاه‌های مجاز دانست و گفت: «متأسفانه تنها از چاه‌های پروانه‌دار این عوارض گرفته می‌شود و برای چاه‌های غیرمجاز به‌خاطر تنش‌های اجتماعی هیچ اتفاقی نمی‌افتد! در ادامه او افزود: «ما این موضوع را باید مد نظر داشته‌باشیم که با برداشت‌های بی‌رویه و فرونشست بیشتر دشت‌های کشور روبه‌رو هستیم که باید برای آن چاره‌ای اندیشید.»

چاه‌های غیرمجاز

در ادامه، رضازاده دیگر پنلیست حاضر در نشست اظهار داشت: «گفته می‌شود ۳۵۰ هزار حلقه چاه مجاز در کشور وجوددارد که حدود ۴۲ میلیارد مترمکعب برداشت از آب‌های زیرزمینی دارند. البته شنیده‌ام تعداد ۳۵۰ تا ۵۰۰ هزار، اصطلاحاً غیرمجاز است که قسمتی از آن در بخش کشاورزی و مابقی آن در بخش‌های غیرکشاورزی است.» وی افزود: «برداشت عمده‌ای توسط چاه‌های غیرمجاز صورت می‌گیرد که نه کنتور دارند، نه هزینه‌ای پرداخت می‌کنند و نه تعهدی دارند!»

عدم رعایت روند قانون‌گذاری

در ادامه عضو کارگروه آب نظام صنفی کشور به عدم رعایت روند قانون‌گذاری در رابطه به بازگشت دریافت حق‌النظاره اشاره کرد و اظهار داشت: «حق‌النظاره در سال ۱۳۸۳ توسط مجلس طی یک قانون لغو شد. از این‌رو، چنانچه بخواهند حق‌النظاره را وارد عرصه قانونی کشور کنند، می‌بایست ابتدا آن قانون لغو شود که این امر تحقق نیافته است.»

رضازاده تصریح کرد: «باید میزان حق‌النظاره به‌ازای آن کاری که وزارت نیرو در احیاء آبخوان‌ها انجام می‌دهد تعیین شود، نه بر اساس یکسری عناوین زیبا که فقط برای گرفتن بودجه جاری باشد.» وی تأکیدکرد: «بسیاری از دشت‌های کشور ممنوعه و ممنوعهٔ بحرانی هستند و ما باید تأثیر این حق‌النظاره را در احیای دشت‌ها در این دوسال که وزارت نیرو آن را دریافت کرده‌است،ببینیم.»

عضو کارگروه آب نظام صنفی کشور در ادامه به تلاش سال‌های قبل وزارت نیرو برای بازگرداندن حق‌النظاره اشاره کرد و بیان داشت: «در گذشته نیز این دریافت وجه از سوی آقای حاج رسولی‌ها مطرح شد و درخواست داشت که با پنج تومان حق‌النظاره مخالفت نداشته‌باشیم. ما در بخش کشاورزی اعلام کردیم، مشکل در پرداخت پنج تومان نیست، بلکه ما شرط داریم که به‌ازای کار انجام شده به شما پول بدهیم. در چنین حالتی حتی ما حاضریم برای دریافت وجه همکاری نیز کنیم. اگر اقدامات شما اثر مثبتی در احیای سفره‌ها داشته‌باشد، در این‌صورت چاه‌ها جابه‌جایی نخواهندداشت و این هزینه‌های مترتبی که به چاه‌های کشاورزی به‌دلیل افت سفره‌ها وارد می‌شود و یا کف شکنی که کشاورزان مجبورند انجام دهند، حذف گردد، طبعاً با میل و رغبت پولی را به وزارت نیرو یا هر متولی دیگری که قرار باشد انجام وظیفه کند می‌دهند. اما نه اینکه در کنار این هزینه‌ها، بودجه جاری وزارت نیرو هم به کشاورزان تحمیل شود.»

احمدرضا رضازاده یادآور شد: «آیا مسئولان و قانون‌گذاران ما به این مسئله توجه کرده‌اند که در سال آینده که مبلغ ۶۰ تومان در نظر گرفته‌اند، این مبلغ با ارزش افزوده حدوداً ۱۰۹ تومان می‌شود؟ و این حق‌النظاره تقریباً روی هزینه‌های اقلام کشاورزی ما ۱۵ درصد اضافه می‌کند؟ یعنی قیمت تمام شده محصول را افزایش می‌دهد و در نهایت تبعاتش را جامعه باید بکشد.»

وی افزود: «این افزایش هزینه‌ها به بخش خرده مالکی بیشترین آسیب را وارد می‌سازد. ۸۵ درصد چاه‌هایمان خرده مالکی است و معیشت‌شان به این هزینه‌های اضافی گره خورده‌است.» وی با ابراز تأسف از اینکه هم اکنون در شرایط خشکسالی به جای اینکه به این قشر کمک شود، دولت برای تأمین هزینه‌های خود دستش را در جیب مردم می‌کند، تصریح کرد: «می‌بینیم وزارت نیرو به جای اینکه به وظیفه اصلی‌اش که حفظ و احیای دشت‌ها باشد، به‌دنبال این است که چگونه آب را از بخش کشاورزی خارج کند.»

در ادامه رضا زاده تصریح کرد: «درحالی‌که اذعان می‌شود سال جاری با خشکسالی روبه‌رو بوده‌ایم و فشار مضاعفی به کشاورزان وارد شده‌است، اما می‌بینیم شرکت‌های آب منطقه‌ای اقدام به صدور قبض برای دریافت عوارض دو سال اخیر (۱۳۹۹-۱۴۰۰) کرده‌اند، یعنی تا آخر سال در حال وصول مبلغ عوارض ۱۶۸۰ میلیارد تومان برای دو سال از کشاورزان هستند. وی افزود: «باید توجه داشت که چندین سال است شرکت‌های آب منطقه‌ای برای کلیه خدمات تحت

عنوان کارشناسی، بازدید و هر تقاضایی از سوی کشاورزان، هزینه ارائه خدمات می‌گیرند.»

رضازاده در پایان سخنان خود به مشخص نبودن مبنا در افزایش حق‌النظاره اشاره کرد و بیان داشت: «نمی‌دانیم که این افزایش تا کجا ادامه دارد و آیا برای گرفتن پول از بخش کشاورزی راه‌های معقول‌تری وجوددارد؟»

مخالفت وزارت جهاد کشاورزی

در ادامه رضا سرافرازی مدیرکل امور آب وزارت جهاد کشاورزی با اشاره به مخالفت این وزارتخانه با موضوع دریافت حق‌النظاره طی سال‌های گذشته، عنوان کرد: «مدت ۶ سال وزارت نیرو در تلاش بود تا این بند را به لایحه بودجه اضافه کند و وزارت جهاد کشاورزی با آن مخالفت کرد، اما نهایتاً به استناد ماده ۳۳ قانون توزیع عادلانه آب در قانون بودجه سال ۱۳۹۹ مصوب شد.»

سرافرازی در مورد لزوم مصوبه شورای اقتصاد برای دریافت عوارض برداشت آب اظهار داشت: «در ماده ۳۳ ذکر شده است که هرگونه نرخ‌گذاری منوط به تصویب شورای اقتصاد می‌باشد که ما نمی‌دانیم این تعیین قیمت در قانون بودجه به تصویب شورای اقتصاد رسیده یاخیر؟ و آیا وزارت نیرو در لایحه جاری برای افزایش سه برابری آن، تأییدیه شورای اقتصاد را گرفته‌است یا خیر؟»

در ادامه، وی به ایراد مبنای سنجش میزان مصرف آب بر اساس پروانه بهره‌برداری در قانون بودجه اشاره کرد و بیان داشت: «در قانون ذکرشده است برای چاه‌هایی که فاقد شمارشگر هوشمند هستند پروانه بهره‌برداری میزان مصرف آب به‌عنوان مبنا قرار گیرد. در حالی که گفته می‌شود اکثر چاه‌ها که شاید تعدادشان ۳۵۰ هزار تا ۴۰۰ هزار چاه مجاز در کشور باشد، تقریباً ده درصد از آنها مجهز به کنتورهای هوشمند شده‌اند و حدود نود درصد فاقد کنتور هوشمند هستند. باتوجه به اُفت سفره‌های آب زیرزمینی، اکثر چاه‌ها میزان برداشت‌شان کمتر از پروانه بهره‌برداری آنها است. بنابراین، استناد به پروانه بهره‌برداری برای سنجش میزان برداشت آب ایراد دارد.»

سرفرازی به مخالفت وزارت جهاد کشاورزی با دو مورد مطرح برای صرف مبالغ حاصل از تبصره ۸ لایحه بودجه ۱۴۰۱ اشاره کرد و افزود: «وزارت جهاد کشاورزی با توجه به ایراداتی که به موارد پرداخت خسارت به کشاورزان خسارت دیده از خشکسالی از طریق صندوق بیمه کشاورزی و خسارت نکشت به کشاورزان وارد است، مخالف است. اما وزارتخانه با صرف این درآمد که پیش‌بینی می‌شود هشتصد تا هزار میلیارد تومان باشد، در راستای برنامه‌های تعادل بخشی و نصب کنتورهای هوشمند، موافق است و از آن حمایت می‌کند. وی افزود: «متأسفانه در سال گذشته در قانون بودجه نصب کنتورهای هوشمند به عهده کشاورزان گذاشته شد.»

سرافرازی مدیرکل امور آب وزارت جهاد کشاورزی بیان داشت: «از برنامه دوم تا الان ۹۵ درصد از اعتبارات فصل آب وزارت نیرو در سدسازی و منابع آب‌های سطحی هزینه شده و اعتباری برای حفظ و کنترل منابع آب زیرزمینی صرف نشده‌است. نیاز است نمایندگان این موضوع را در نظر داشته‌باشند.»

در پایان، مدیر کل امور آب وزارت جهاد کشاورزی در مورد غیرمنطقی بودن افزایش میزان عوارض پیش‌بینی شده در بند (ه) تبصره ۸ لایحه بودجه ۱۴۰۱ عنوان کرد: «اعتقاد ما این است که سه برابر کردن عوارض طی یکسال برای چاه‌های مجاز منطقی نیست، این بحث باید پله به پله صورت بگیرد تا کشاورز بتواند خودش را با آن وفق دهد.»

هدف قانون‌گذار از وضع قانون؛ آنچه که فراموش شده

ابوذر فداکار دیگر پنلیست این وبینار، ضمن ابراز خرسندی از برگزاری چنین جلساتی بیان داشت: «کاش نماینده‌ای از وزارت نیرو در این جلسات حضور داشت تا صحبت‌های آنها نیز شنیده می‌شد تا مبنای این اقدامات و پیشنهادها را متوجه شویم. وی تصریح کرد: «به‌نظر می‌رسد در بحث دریافت عوارض، هدف قانون‌گذار از وضع آن فراموش شده و فقط به یک درآمدزایی برای هزینه‌های جاری تبدیل شده‌است.»

مدیر حقوقی وزارت جهاد کشاورزی به عدم عزم و پیگیری وزارت نیرو در برخورد با برداشت‌های غیرمجاز اشاره کرد و گفت: «در سال ۹۶ قانون مجازات استفاده‌کنندگان غیرمجاز از آب، برق، تلفن، فاضلاب و گاز به تصویب رسیده‌است و دستگاه‌های مسئول را موظف کرده بود که ظرف سه سال انشعابات غیرمجاز را ساماندهی کنند، اما این امر محقق نشد. در حال حاضر، تمام فشارها به کسانی که قانونمند هستند وارد می‌شود و غیرمجازها رها شده‌اند!»

در ادامه، فداکار به مشکلی که در رابطه با کم کردن عوارض و یا حذف آن در لایحه بودجه وجوددارد اشاره داشت و توضیح داد: «چنانچه پیشنهاداتی در خصوص کم کردن این مبلغ یا حذف این عوارض بخواهیم بدهیم مشکل بالانس بودجه پیش می‌آید. به‌عبارت دیگر، اگر از منابع درآمدی دولت کم کنیم باید در جایی پیش‌بینی منابع درآمدی برایش داشته‌باشیم. از طرفی قرار است این درآمد صرف تأمین و انتقال آب برای توسعه باغات، توسعه و اصلاح باغات زیتون، کمک‌های فنی اعتباری برای باغات، روش‌های نوین که جداول هزینه کرد آن در لایحه بودجه آمده، شود. وقتی نماینده‌ها ببینند این پیش‌بینی‌ها اجرا شده که از همان پول باید پرداخت شود و از طرفی ما تقاضای حذف و کاهش آن را داریم بحث رأی آوری هم در مجلس به مشکل برخواهد خورد.»

مدیر حقوقی وزارت جهاد کشاورزی در پاسخ به سوال رضازاده در رابطه با اینکه این بند از لایحه مغایر با قانون سال ۸۳ به نام قانون تأمین مالی ناشی از خشکسالی مصوب مجلس است که از ابتدای سال ۸۴ دریافت هر گونه وجهی تحت عنوان حق‌النظاره از دامداری و کشاورزی ممنوع کرده، بیان داشت: «قانون مقدم و مؤخر داریم که با وضع قانون موخر، قانون مقدم نقض ضمنی می‌شود. البته در رابطه با این موضوع بیشتر باید صحبت شود که آیا این بند از لایحه بودجه آن قانون را ملغی کرده است یا خیر.»

باید فشار از روی بخش کشاورزی برداشته شود

خبیر رضوی مدیرعامل صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی خراسان رضوی توضیح داد: «قبل از اینکه در صحن علنی مجلس این بودجه به تصویب نهایی برسد، باید بتوانیم راهکاری را به‌دست آوریم که

این فشار از بخش کشاورزی برداشته شود.»
خبیر رضوی مطرح کرد: «آیا دولت در بحث نظارت بر عرصه‌های طبیعت، عرصه معادن، کنترل قیمت و سایر اموری که توسط دستگاه‌های نظارتی و بازرسی کنترل می‌شود از ذینفعان و سرمایه‌گذاران این پول را اخذ می‌کند که قرار باشد بخش کشاورزی این هزینه را به وزارت نیرو پرداخت کند؟ وی افزود، آقای دکتر فداکار و آقای دکتر اعظمی که حضورتان را در این وبینار غنیمت می‌شمارم آنچه که الان اتفاق افتاده خارج از وضعیت عادلانه اجتماعی است و ما باید بپذیریم که حاکمیت برای نظارت در منابع پایه‌ای کشور باید پول بدهد، باید هزینه این نظارت را از جیب متقاضی نگیرد، بلکه باید خودش پرداخت کند.»
خبیر رضوی تأکید کرد: «باید بررسی شود که در طی آن دوازده سال که وزارت نیرو عوارض از بخش کشاورزی دریافت کرده چه اتفاقاتی افتاده و امروز اگر قرار است مجدد برای وظایف ذاتی وزارت نیرو از بخش کشاورزی هزینه‌ای دریافت کنند چه آثاری به دنبال دارد؟ از طرف دیگر، اگر این پول‌ها دریافت شود چه ابزار و ضمانتی وجود دارد که دوباره سطح سفره‌های زیرزمینی کاهش پیدا نکند؟ ضمانت این پول‌هایی که دریافت می‌شود برای برگشتش چه در طرح تعادل بخشی، چه فرونشست و چه موضوعاتی مثل عدم کشت و این‌ها چیست؟ چه کسی این ضمانت را می‌خواهد بدهد؟»
مدیرعامل صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی خراسان رضوی بر لزوم انجام آسیب‌شناسی و تبعات اجرایی این بند از لایحه تأکید کرد و در ادامه به برخی از تبعات دریافت عوارض از بخش کشاورزی اشاره کرد و افزود: «کشاورز برای اینکه بتواند این افزایش هزینه‌ها را پوشش دهد اگر تا دیروز مجاز بوده، مطمئناً غیرمجاز خواهد شد و مطمئناً به سفره‌های زیرزمینی فشار بیشتری خواهد آورد.»
خبیر رضوی سناریوی پیش رو در صورت دریافت عوارض را اینچنین ترسیم کرد: «دیگر وظیفه تأمین قوت مردم بر عهده بخش کشاورزی نخواهد بود و مطمئناً کشاورزها کشت محصولاتی که جنبه استراتژیکی و حیاتی برای کشور دارند را حذف خواهند کرد. در چنین حالتی دولت باید ارز واردات این کالاهای مورد نیاز را تأمین کند و مجبور است برای کالاهای اساسی یارانه بیشتری بدهد که به هر حال قوت و امرار معاش مردم انجام شود.
مسئله بعدی نبود کشش بازار و تقاضایی است که در افزایش قیمت به‌وجود می‌آید. متقاضیان و مصرف‌کنندگان، نمی‌توانند این قیمت‌ها را پرداخت کنند، بنابراین آنچه که اتفاق می‌افتد مدیریت حفاظتی و زراعی بهینه در اراضی ما کم خواهد شد؛ یعنی کشاورز تولیدش را به‌عنوان موضوعی که باید از آن درآمد کسب کند، نخواهد دید و بعد از تولید بخشی از آن نیز نمی‌تواند در سفره‌های مردم بیاید، بنابراین ما با ضایعات چه در مزارع و چه در مراکز توزیع مواجه خواهیم بود.
موضوع بعدی هزینه‌های تولید که بالا برود بخشی از اقلام ما که تا امروز مزیت رقابتی داشته است و می‌توانسته صادرات غیرنفتی را برای ما داشته باشد، قابل رقابت با بازار جهانی نیست، بنابراین ما در این حوزه هم یکسری مزیت‌ها را از دست خواهیم داد.»
در ادامه، خبیر رضوی بیان داشت: «در بودجه سال‌های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ به اشتباه موضوع آب بها مطرح بود. آب بها نیز بر اساس بند الف و از آنجایی که استحصالی از طرف دولت انجام نشده، غیر قانونی است. از همین رو بخش کشاورزی می‌تواند از طریق دیوان عدالت اداری به آن بند از بودجه اعتراض کند و مطالبه برگشت این پول را داشته باشد.»
مدیرعامل صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی خراسان رضوی از آقای فداکار و اعظمی تقاضا کرد که به موضوعات فراتر و جامع‌تر نگاه شود، چون آسیبی که الان بخش کشاورزی خواهد خورد در نهایت به امنیت غذایی و سیاسی کشور آسیب خواهد زد.

راه‌حل ریشه‌ای به جای چانه‌زنی

احد جعفریان، کارشناس حقوقی از دیگر حاضرین در نشست به لزوم اقدامات کارشناسی و علمی در تصمیم‌گیری‌ها از سوی نمایندگان پرداخت و بیان داشت: «ما از مجلس به‌عنوان نماینده مردم انتظار داریم که نه تنها در مسئله آب، بلکه به مسائل مملکت به‌صورت علمی و ریشه‌ای بپردازند.» وی افزود: «اینکه ما به سبک بنگاه‌های معاملاتی سر مسائل چانه‌زنی کنیم، کار درستی نیست. ما سال‌ها در برخی از مسائل یا شاید بسیاری از مسائل این کار را کرده‌ایم. ما از اینکه را به‌صورت علمی نکرده‌ایم و صرفاً بر اساس خواست یکسری افراد خاص به تصویب رسیده، نتایج و آثار بعدش را داریم در طول سالیان سال می‌بینیم.»
در ادامه، جعفریان در تأیید صحبت‌های مطرح شده در نشست ضمن درخواست از مسئولان به توجه عمیق و ریشه‌ای به مسائل گفت: «ما باید بدانیم چرا عوارض گرفته می‌شود؟ اثرش چیست و روی وضعیت کشاورزی ما چه تأثیری می‌گذارد؟ حتی روی وضعیت مصرف‌کنندگان ما چه تأثیری می‌گذارد؟ روی قیمت محصولات چه تأثیری می‌گذارد؟ و روی سرمایه‌گذاری در این بخش چقدر تأثیر می‌گذارد.» وی افزود: «اینکه ما دائماً به یکسری از امور بلاجهت عوارض ببندیم، چه اتفاقی خواهد افتاد. همان‌طور که آقای رضوی اشاره کردند، بودجه مملکت به پول نفت و مالیات است؛ اگر قرار است برای کارهای حاکمیتی مصرف نشود قرار است صرف چه اموری شود؟ ما دائماً تا بی‌پول می‌شویم به‌صورت یک داروی مسکن دستمان را در جیب این بخش و آن بخش می‌کنیم و به آثار سوءاش توجه نداریم.»
جعفریان افزود: «کل صحبت من این است که اگر در مملکت مشکل داریم باید با مردم صحبت کنیم و درد را بگوییم. مردم هم صبورند و اگر بدانند راه مستقیم و صحیحی داریم، جلو می‌رویم همراهی می‌کنند. در حقیقت، مردم نشان داده‌اند که در بخش‌های مختلف اهل مقاومت هستند و از حفظ تمامیت ارضی تا بحث‌های اقتصادی، ملت مقاومی داریم؛ به شرط اینکه با آنها صادق باشیم و کارهای مقطعی و به‌صورت مسکن انجام ندهیم. دولت‌های بعد و مجلس‌های بعد باید بیایند و آثار سوء تصمیمات نادرست را اصلاح کنند یا گرفتار آن شوند.»
در پایان نشست، مدیر حقوقی وزارت جهاد نسبت به اخذ سهم ۳۰ درصد از مبلغ دریافتی توسط وزارت جهاد کشاورزی طی سال‌های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ براساس این بند از بودجه و طبق آیین نامه موجود، ابراز بی‌اطلاعی کرد.